Elfde jaer. Nr 122. Dingsdag, 11 October 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt zondags, maandags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle posthoreeters.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 11 OCTOBER.

Afschaffing van den oktrooi.

M. Frère heeft heel zyn leven geschreeuwd tegen de tienden en de doode hand, welke hy gedurig beweerde dat de katholieken wilden herstellen, ofschoon M. Frère beter dan eenig ander weet dat de katholieken dit niet willen en de eersten zyn, die er zich tegen zouden verheffen. Maer terwyl M. Frère tegen hetgeen hy de misbruiken der voorgaende eeuw noemt, tierde, profiteerde hy en zyne familie van eenige dezer misbruiken. Men kent de spreuk : leeft naer myne woorden, maer niet naer myne werken — en de *Monde* van Parys beschuldigt den minister, die spreuk voortreffelyk in toepassing kunnen brengen. Ziehier weik brevet van bekwaemheid het blad aen onzen minister geeft :

« M. Frère is de groote bevechter van de doode hand en de maetschappyen van goederen-bezit. Men zou een zwaer boekdeel kunnen maken met de redevoeringen, welke hy in de Kamer sedert veertien jaren heeft uitgesproken. Maer die afkeerigheid houdt teenemael op, wanneer er spraek is van de persooneele zaken van M. den minister van financiën.

» De leden der familie Orban, allen in de nyverheid der koolmynen en smelt-ovens, vinden er geen het minste scrupuel in, onderling eene maetschappy te vormen, aengenomen door het gouvernement, en door welk middel hunne familiën ontsnappen aen de verpligting, om zeer zware sommen voor successie- of mutatie-regten te betalen; doch wy willen voor het oogenblik deze kwestie niet behandelen, wy willen een woord zeggen over de oktrooijen, die door M. Frère zyn afgeschaft.

» De maetschappy van den gazometer te Luik, hoort toe aen MM. Orban, en doet, op dezen oogenblik, bewonderensweerdig schoone zaken. Zy heeft de onderneming van de gaz in die belangryke stad.

» Voor de afschaffing der oktrooijen — let wel op — betaelde die maetschappy 72,000 fr. invoerregten aen de stad, en dewyl het getal gazbekken van jaer tot jaer vermeerdert, heeft men berekend dat voor 1864, M. Frère-Orban en zyne schoonbroeders M. Orban van Luik, een zuiver voordeel hebben van 100,000 fr. per jaer, ten gevolge der afschaffing van het oktrooi-regt op de steenkolen.

» Het is vandaeg bewezen door het geldelyk statistiek der belgische steden, dat velen van haer op het punt zyn van niet meer te kunnen volstaen met hunne gemeentelyke ontvangsten ; maer M. Frère-Orban, zal er, voor zyne persoonlyke rekening niets by verloren hebben. »

Bierbrouweryen.

Terwyl men hier algemeen klaegt over den toestand onzer brouweryen, welke door M. Frère zoo zwaer getroffen worden, ten gevolge de afschaffing der oktrooijen — wordt in Nederland eene dergelyke verhooging ten sterkste bestreden. In de sektiën der Kamer, waer deze wet nu gaet behandeld worden, heeft men zich niet alleen met eene kolossale meerderheid tegen eenige verhooging verklaerd; maer men wil er zelfs de totale afschaffing der accynsbelasting.

De beweegredenen werden niet alleen hierin gevonden, dat in zekere provinciën, vooral in Limburg en Noordbraband, het bier eene der eerste levensbehoeften van het volk is; maer ook dat de bloeijende toestand der geldmiddelen de afschaffing mogelyk maken, die in de laeste jaren geene volle ton 5 1/2 's jaers opbragt.

Er is dus spraek van den accyns op het bier in Nederland totael af te schaffen, zelfs wilde men dit uitbreiden tot op den azen, doch daerin kan de regering zoo ligt niet toestemmen, aengezien de mindere man hierdoor geen profyt zou genieten, maer enkel diegenen, welke deze vloeistof in tamelyk groote hoeveelheid opdoen.

Wy vernemen, zegt *la Paix*, dat 570 onder-officiers en belgische soldaten reeds verlofpassen bekomen hebben om dienst te nemen voor den keizer van Mexico. Van den anderen kant komen wy ons te verzekeren dat het getal der verlofpassen afgeleverd aen milicianen om hunne zieke of arme ouders te gaen helpen nooit zoo klein geweest is als nu. Men geeft die niet meer als met eene gierige hand, zelfs niet aen de doorgaens meest begunstigde aenvragers. Dat bedroeft ons te verwonderen. Moeten ook de ledigte gelaten door de milicianen die wy aen Mexico overgeven niet aengevuld worden door andere milicianen die daerom ingeroepen of onder de vaendels gehouden worden? De zaek is voorzegd geworden in de Kamer, en de heeren ministers, hebben het die niet bevestigd met er niet op te antwoerden?

Kiezing van eenen Volksvertegenwoordiger.

Door koninglyk besluit van den 6 october, worden de kiezers van het arrondissement Tongeren zamengeroepen op zaterdag 29 october, om over te gaen tot de kiezing van eenen volksvertegenwoordiger in vervanging van M. den graef Willem de Borchgrave, overleden.

De *Journal de Bruxelles* bevestigt in de volgende woorden eene tyding welke wy reeds verleden zaterdag mededeelden :

« Wy vernemen op de stelligste wyze dat een groot getal invloedhebbende kiezers der katholyke gezindheid aen M. Dechamps eene kandidatuer aengeboden hebben voor de kiezing die te Tongeren zal plaets hebben, den 29 dezer maend, ten einde eenen vertegenwoordiger te kiezen in vervanging van M. den graef W. de Borchgrave, overleden; doch de uitmuntende staetsman heeft geweigerd. M. Dechamps zal dus niet kandidaet in Tongeren zyn. »

Opgravingen te Pompeja.

Dank aen M. Fiorelli, den bestuerder der opgravingen te Pompeja, welke die werkzaemheden met veel spoed en behendigheid doet uitvoeren, doet men alle dagen nieuwe belangryke ontdekkingen. Alzoo heeft men standbeelden gevonden, die men op dit oogenblik afgiet, en welke van het grootste belang voor de kunst zyn. Men heeft er in brons, zoo als men er in marmer heeft; eenigen, onder de eersten, hebben perel-oogen, en de eene en de anderen dragen rondom den hals, de voorbanden, het onderste der beenen snoeren en banden van gesteenten.

Die standbeelden versieren eenen tempel, aen Juno toegewyd, eenen tempel, die zelve zeer schoon en zeer goed behouden schynt. Ongetwyfeld waren velen onder de ongelukkige Pompejers daer de godin der hemelen komen smeeken om het schrikkelyk gevaer af te weeren, waermede zy bedreigd waren, want eene groote hoeveelheid geraemten zyn op het marmer uitgestrekt gevonden, waermeê die tempel bevloerd was.

Geheel dien kant der stad, welke is ontbloot geworden, is volkomen goed bewaerd, en het plaveisel der straten vooral is zoo volmaekt, dat Parys noch Londen iets beters in dit slach aenbieden. Overigens, al de straten van Pompeja zyn met groote ongeregelde lava-stukken geplaveid, doch die volkomen goed aeneenpassen. Het schynt dat, wanneer de byeenvoegings-punten der lava braken of van elkander scheidden, men de tusschenruimte opvulde, en de stukken met vzeren banden aen elkander hechtte, want men vindt sporen van zulke herstellingsmanier in byna al de wyken der stad.

Zonder van dit plaveisel te spreken, waervan de oorsprong, zegt men, tot aen de Karthageners opklimt, waren er plankieren in al de straten van Pompeja, de eenen van ingestapte aerde, de anderen van lava, als de middenstraetweg, of wel van mozaiek van steenen. Zy waren 30 a 40 centimeters hooger dan de middenstraetweg en beschermd door stylen of uitspringende kanten. In de enge straten sprong men van het eene plankier naer het andere, even als over eene gracht.

Op de kruiswegen der breede straten had men op den middenstraetweg platte stylen van dezelfde hoogte als de plankieren. Dit waren soorten van gaenpaden, ten gebruike der voetgangers, ten einde hun den overtogt van den eenen kant der straet naer den anderen kant te vergemakkelyken, zonder dat zy verpligt zouden zyn den middenstraetweg te betreden. Zoo waren zy ten zelfden tyde bevryd van het modder en van de moeite om op ieder oogenblik de plankieren op en af te klimmen.

De gemakkelykheid, aen de voetgangers verleend, hinderde zeer weinig aen die, welke een rytuig gebruikten. Trouwens, al de rytuigen waren met twee peerden (men noemde die *biga*), en de koetstrap besloeg niet meer plaets dan de tusschenruimte die de pooten der peerden en de wielen van elkander scheidde.

De groeven der wielen staen nog zeer goed in verschillige rigtingen in de straten gemerkt, als of de rytuigen er er nog maer gisteren waren doorgereden, en verscheidene dier groeven hebben op sommige plaetsen van twee tot dry centimeters diepte. In de enge straten, waerin er maer plaets voor een rytuig was, volgen de wielen het ryspoor.

M. de graef Gaston d'Aerschot, zoon van onzen achtbaren senateur, is naer Roomen vertrokken alwaer hy vrywillig dienst genomen heeft by de pauselyke zouaven.

— Eergisteren nacht heeft men in de O. L. Vrouwekerk te Ververs de in zilver gedreven ciborie gestolen, ter weerde van 300 fr., twee zilveren herten en eene zilveren doos. De justicie doet opzoekingen om den dader van dezen heiligschendenden diefstal te ontdekken.

Italië.

Ziehier den tekst van het verdrag tusschen Vrankryk en Italië gesloten, gelyk hy in den franschen *Moniteur* wordt gevonden :

CONVENTIE TUSSCHEN VRANKRYK EN ITALIE.

« Art. 1. Italië verbindt zich de tegenwoordige landstreek des Heiligen vaders niet aen te randen, en zelfs door de magt allen aenval te beletten welke van buiten tegen gemelde landstreek gerigt zou zyn.

» Art. 2. Vrankryk zal langzamerhand zyne troepen uit Roomen trekken en naer mate dat het leger des Pauzes ingerigt, worden zal. De ruiming zal eventwel na tydverloop van twee jaer moeten voltrokken wezen.

» Art. 3. Het italiaensch gouvernement onzegt zich alle opspraek tegen de inrigting van een pauselyk leger, zelfs uit katholieke vrywilligers van het vreemde saemgesteld, voldoende om het gezag des Heiligen Vaders en de rust van het binnenland gelyk op de grenzen van dezen zyne Staten te handhaven.

» Art. 4. Italië verklaerd zich bereid om overeen te komen ten einde een evenredig gedeelte der schuld van de oude Staten der Kerk op zich te nemen.

» Art. 5. De tegenwoordige conventie zal worden goedgekeurd en de goedkeuringsakten zullen na tydverloop van vyftien dagen, of eerder indien het mogelyk is, gewisseld worden.

» Ter getuigenis en bewys van welke hebben de respectieve gevolmagtigden de tegenwoordige conventie geteekend en met hunne wapens bestempeld.

» Gemaekt in dubbel te Parys, den vyftienden der maend september het jaer van gratie duizend acht honderd vier en zestig.

» (L. S.) *Get.* : DROUYN DE LHUYS.
» NIGRA.
» PEPOLI. »

Protokol op de conventie tusschen Vrankryk en Italie, te Parys geteekend, volgende, en betrek hebbende op de ontruiming der pauselyke Staten, door de fransche troepen.

« Het op heden geteekend verdrag, tusschen HH MM. den keizer der Franschen en den koning van Italië, zal maer uitvoerende weerde bekomen alswanneer Z. M., de koning van Italië, de overbrenging der hoofdstad van het koningryk gedekreteerd hebben zal, tot de plaets door zyne gemelde Majesteit aengewezen. Deze overbrenging zal binnen het termyn van zes maenden moeten geschieden, te beginnen met gezegde conventie.

» De tegenwoordige protokol zal dezelfde kracht en weerde als de bovengemelde conventie bezitten. Zy zal worden goedgekeurd en de goedkeuringsakten zullen ten zelfden tyde als degenen der gezegde conventie worden gewisseld.

» Gemaekt in dubbel, te Parys, den 15 september 1864.

» (L. S.) *Get.* : DROUYN DE LHUYS.
» NIGRA.
» PEPOLI. »

Eene depeche van Marsilië, van den 7 october, behelst het volgende :

De paus heeft verklaerd dat men alles doen moest wat de voorzigtigheid kon aenraden, doch dat het nutteloos was te hopen dat de Heilige-Stoel met het koningryk Italië in onderhandeling zoude kunnen treden.

Het clandestien dagblad de *Cronaca Romana* kondigt aen dat het weldra onder den titel : *Roomen aen de Romeinen* zal verschynen. Laetsten zondag had men het gerucht verspreid dat eene nieuwe volksbetuiging op de wandeling *Monte Pincio* zou plaets hebben; talryke fransche gendarmen hielden daer omtrent stand.